

SCÉNÁŘ K AUDIOREPORTÁŽI - PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ

Pamětník: **Jaroslav Bělík**

Základní škola Nový Jičín, Komenského 68, příspěvková organizace

Žáci: Matěj Dorazil a Karolína Smolková (7. ročník); Gabriela Kaňová a Lada Rýdlová (8. ročník)

7 - 27:47-27:55

Pan Bělík: Otec mě uhodil do tváře a říká: „Nikam nepůjdeš! Víš, co dělají? To uvidíš.”

Voiceover 1 (Lada): V Ostravě probíhalo silné bombardování ze strany Angličanů.

Voiceover 1 (Karolína): Němci si to samozřejmě nenechali líbit a vymysleli vystřelovací granáty, které vystřelili do výšky bombardovacích letounů.

Voiceover 1 (Lada): Angličané však přišli na způsob, jak německá děla obelhat. Vyrobili si tenké proužky staniolových papírků a ty pak spouštěli z letadel. Radary pak místo na letoun vystřelily na ten papírek.

7 - 16:40 - 17:01

Pan Bělík: A mohli jsme se k nim dostat, protože na těch loukách, které byly v okolí, těch bylo velké množství. Tak jsme se vždycky potom chlubili, kdo těch papírků staniolových tehdy po těch náletech získal co nejvíce.

Voiceover 2 (Gabriela): Ke konci války se mezi obyvateli roznesla zpráva o otevření obchodních skladů. Obyvatelé neváhali a vydali se tam.

7 - 31:04 - 31:45

Pan Bělík: Bylo kolem poledne a nejdnou vám prásk, prásk, prásk, vzali jsme, co jsme naloupili a utíkali jsme domů.

Voiceover 3 (Lada): Němci očekávali konec války, a proto se snažili zabránit průchodu spojenců přes jejich území. Tyto akce se nevyhnuly našemu městu.

7 - 27:23 - 27:35

Pan Bělík: Jsem tam u nich čučel, u těch vojáků, a ten voják jeden říká, že jestli jim donesu hřebíky, že potřebují hřebíky, a já jsem šel domů.

7 - 28:25 - 28:40

Pan Bělík: A šestý květen čtyřicet pět, tehdy ve dvě hodiny se stalo to, že oni ty mosty vyhodili do vzduchu.

Voiceover 4 (Karolína): Za 2. světové války byl nedostatek dnes běžných potravin. Proto radost dětem udělala i úplně obyčejná tabulka čokolády.

7 - 19:05 - 20:18

Pan Bělík: Mám osobní zážitek s jedním anglickým zajatcem. Oni totiž ti zajatci byli nasazeni k sedlákům na práci. Oni jim tam tedy v zemědělství pomáhali. A my jsme chodili z Nového Jičína do Kunína do zemědělského kraje pro cibuli, česnek a tak dále, protože tam byla velmi úrodná půda. A jednou jsme s otcem přišli do jedné rodiny k jednomu známému sedlákovi a u něho ten anglický zajatec pracoval. No tak on ten zajatec anglický mně jako malému klukovi vytáhl něco ze svých zásob, co dostal z Anglie. Tak já jsem dostal takovou tabulečku čokolády.

Voiceover 5 (Gabriela): Spojenci chtěli mít přehled o tom, zda se ve městě nekonají nacistická shromáždění a jiné nacistické akce. A proto nad náměstí vypouštěli světlice, díky kterým to mohli pozorovat.

7 - 25:09-25:34

Pan Bělík: Tak to si pamatuji na ty lety noční, kdy osvětlovali Nový Jičín. Byly souboje, kdy jsem viděl, jak z těch letounů lítají svítilí střely. To jsem měl strach, aby některá ta svítilí střela nezasáhla mě.

Voiceover 6 (Karolína): Tohle vám nejspíš v hodině dějepisu o druhé světové válce neřekli. Historie nemusí být jen nudné letopočty nebo zdouhavé výklady učitelů.